

Q. D. B. V.

§. I.

OLONEM inter septem Graeciae sapientes excipit CLEOBYLVS, euagorae filius. Quintum quidem inter eos locum illi tribuit PLATO,* ast STOBÆVS**

** in Prota-*

gora p. 283.

*** Serm: III.*

add. Augu-

stinus lib.

XVIII. de C.

D. Cap.

XXV.

primum. Cum enim vna aetas omnes septem tulerit, mirum non est, non eundem in iis enumerandis Auctores seruare ordinem. Ex sapientia autem meritisque, aut erga patriam, aut hominum genus vniuersum, quod saluberrimis monitis suis erudiuerunt, si quis eos ita metiri vellet, vt quis altero esset praestantior, definire auderet, nae!

is rem difficillimam susciperet, & quam expedire non posset. CLEOBYLVS a patria Lindius dicitur: nonnulli ex Caria eum ortum fuisse autumant. * Genus ejus plerosque referre ad HERCVLEM, testatur DIOGENES LAERTIVS. ** Idem corporis viribus ac forma fuisse insignem, Aegyptumque percipiendae Philo-

** vid. Diog.*

Laertius in

cleobulo

phiae gratia petiisse, nobis auctor est. §. II. Ceterum vt non vna ratio fuit docendi sapientiam veteribus frequentata, ita antiquissima longeque celeberrima fuit, qua & CLEOBYLVS aliquando vsus est, per griphos atque aenigmata veritatem aut proponendi, aut eliciendi. Ουτος, inquit de eo DIOGENES, ἐποίησεν ἄσματα καὶ γρίφους εἰς ἐπὶ τετρασχήλια: scripsit autem carmina obscurasque sententias ad tria mil-

p. 55.

*** l. c.*